

Gdańsk, dnia 21 września 2020 r.

Sygn. akt D 32/20

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący : Bożenna Czepulonis

Członkowie : Joanna Gibas - Kobierecka

Bożena Micewicz

z udziałem protokolanta: Dominika Wesołowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 21 września 2020 r. w Gdańsku, sprawy ze skargi [REDAKTURA] na działania radcy prawnego [REDAKTURA] na skutek zażalenia z dnia 04.07.2020 roku od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w [REDAKTURA] o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 8 czerwca 2020 roku, sygn. akt [REDAKTURA] na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu postępowania karnego, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

postanawia

1/ utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku o odmowie wszczęcia dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący:

/-/ Bożenna Czepulonis

Członkowie:

/-/ Joanna Gibas - Kobierecka

/-/ Bożena Micewicz

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Sygn. akt: D –32/20

UZASADNIENIE

W dniu 29 maja 2020 roku wpłynęła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku skarga [Skarżący] na działania radcy prawnego [Radca Prawny], dotycząca metod pracy, treści oraz formułowanych przez niego stwierdzeń. W otrzymanym przez Skarżącego piśmie procesowym, cytat: „podpisanym przez Radcę Prawnego, zawartych jest mnóstwo nieprawdziwych oraz bezpodstawnych twierdzeń, które przedstawiają mnie (*Skarżącego jako pozwanego*) w skrajnie złym świetle.”

Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2020 roku, sygn. akt [redacted], Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [redacted], po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału, odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie zarzucanego Radcy Prawnemu postępowania sprzecznego z zasadami etyki zawodowej.

W uzasadnieniu postanowienia Rzecznik Dyscyplinarny wskazała, że z przeprowadzonych czynności sprawdzających w oparciu o zgromadzoną dokumentację wynika, że Radca Prawny [redacted] jako pełnomocnik żony Skarżącego [redacted] w sprawie o rozwód, alimenty i powierzenie powódce wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnim dzieckiem stron, sporządził pismo procesowe z dnia 16 marca 2020 roku, stanowiące modyfikację pozwu o rozwód, w sposób prawidłowy i profesjonalny; brak w nim elementów, które można by uznać za przekroczenie granic wolności słowa.

W piśmie tym Radca Prawny w imieniu powódki wnosi o rozwiązanie małżeństwa z wyłącznej winy pozwanego, powierzenie powódce wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim dzieckiem stron oraz określa wysokość żądanych alimentów na dziecko. Ponadto w piśmie pełnomocnik powódki wskazuje, o przeprowadzenie jakich dowodów wnosi powódka i określa okoliczności, które mają zostać potwierdzone konkretnymi dowodami, a także uzasadnia żądania pozwu.

Na powyższe postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Skarżący [redacted] [redacted] złożył zażalenie z dnia 4 lipca 2020 roku, w którym zarzuca Radcy Prawnemu brak staranności, profesjonalizmu oraz zasad logiki w formułowaniu treści pisma procesowego i przez powyższe – naruszenie powagi Sądu oraz ogólnie pojętych zasad współżycia społecznego. Skarżący domaga się także informacji, czy Radca Prawny [redacted] [redacted] złożył do akt personalnych w OIRP oświadczenie lustracyjne i jakiej treści.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Gdańsku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego miała pełne podstawy do odmowy wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie.

Poddając analizie treść i okoliczności sporządzenia przez Radcę Prawnego, jako pełnomocnika żony Skarżącego ██████████ pisma procesowego z dnia 16 marca 2020r., Sąd podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w zakresie oceny tego pisma jako sporządzonego prawidłowo, profesjonalnie i bez naruszenia zasad staranności, czy zasad etyki zawodowej radcy prawnego.

Poddane krytyce przez Skarżącego niektóre sformułowania w uzasadnieniu zgłoszonych w piśmie wniosków, czy opisy zdarzeń uzasadniających te wnioski nie noszą w sobie cech naruszenia zasad etyki czy staranności wymaganej od zawodowego pełnomocnika. Oparte są na informacjach i dowodach uzyskanych od mocodawczynie, jej opisach i ocenie zdarzeń ze wspólnego życia z pozwanym. Natomiast fakt, że wśród dowodów, o których dopuszczenie wnosi w piśmie powódka, są dokumenty znajdujące się w Specjalistycznym Ośrodku Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie dotyczące udzielonej powódce pomocy psychologicznej i założenia „niebieskiej karty” dla pozwanego, czy też dowody na uczestniczenie pozwanego w zajęciach w grupach osób stosujących przemoc domową, potwierdza pośrednio zasadność wskazywania na konkretne naganne zachowania Skarżącego (powoda).

Zarzuty skargi ██████████ często są de facto polemiką ze stwierdzeniami pozwu i pod tym kątem przez niego oceniane. Zatem powinny one być podnoszone właśnie przed Sądem, w którym toczy się przedmiotowa sprawa rozwodowa Skarżącego.

Co do żądania Skarżącego w zakresie informacji dotyczących oświadczenia lustracyjnego Radcy Prawnego ██████████ Sąd pomija je, jako bezzasadne w świetle prawa i całkowicie nie związane z niniejszym postępowaniem.

Z uwagi na fakt, że nie można zarzucić radcy prawnemu ██████████ popełnienia jakiegokolwiek czynu naruszającego zasady etyki zawodowej, wszczynanie dochodzenia w tym zakresie byłoby nieuzasadnione, dlatego też za słuszną, w świetle art.17 par.1 pkt.1 K.p.k., należy uznać odmowę jego wszczęcia.

W tym stanie rzeczy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak na wstępie.

Sąd rozpatrujący odwołanie w niniejszej sprawie jest sądem odwoławczym, zatem jego postanowienie jest ostateczne i zgodnie z normą art. 426 § 1 K.p.k. nie podlega zaskarżeniu.

Przewodniczący:

/-/ Bożenna Czepulonis

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie:

/-/ Joanna Gibas - Kobierecka

/-/ Bożena Micewicz